Tentokrát v Trapsavci sáhneme do kategorie poezie a prózy nad 23 let. I ta byla v tomto ročníku silně obsazena, a tak je z čeho vybírat. V poezii vás může oslovit modlitba na cestu a vodácky pohádkového světa vás zase přemístí povídka s jednoduchým názvem.
Příjemné čtení **UŽ JE TO TAK**
(modlitba poutníkova) Už je to tak – jsem často sama
na odvážných poutích do neznáma.
Dle nedefinovatelného vzoru
jak Mohamed odejít chci na svou horu.
Proč tam chci jít a co tam mám vlastně nést?
Raneček snů, zelenou ratolest.
Nevím jen, kdy a jak to bude,
vybavení na cestu mám chudé.
A tak tě prosím jen, Pane,
než se tak opravdu stane,
střež poutníkům ty krásný modrý sny
a jestli jsem bláhová, tak odpusť mi. **Trapsavec 2019, poezie nad 23 let**
Jindra Lírová
POHÁDKA Vodník seděl na břehu řeky a zadumaně plival do vody. Nech toho, šplouchla po něm Řeka rozzlobeně vlnku. Lidi do mě hází a lijou kde co a teď i ty?
Promiň Řeko, řekl zahanbeně Vodník. Je mi mizerně a nějak nevím, kudy kam a nechce se mi o tom mluvit.
Chi chi, pleskla Řeka vodou o břeh. A já vím, co ti je, heč, přede mnou nic neutajíš!
Vodník sklesle mávl rukou, zvedl se a chtěl odejít. No, tak víš, no, jak to víš ty, tak to je jako by to věděli všichni na světě. A stejně mi nepomůžeš.
No dovol! Urazila se Řeka. Copak jsem nějaká klepna? A vůbec, vždyť jsi mi tu tuhle skoro brečel na břehu, tak abych nevěděla. Máš jediné štěstí, že to nebylo na přítoku Klepavýho potoka, to by to teď věděli i v Hamburku!
Vodník se zarazil. Já nikdy nebrečím, ohradil se. Asi mi bylo mizerně jako dneska a trošku jsem si postěžoval, no.
Řeka se rozesmála, až se začaly dělat víry i uprostřed. Tak už to řekni naplno, tamhle bělice už lapají po vzduchu, jak jsou napjaté!
Nemám štěstí na správnou holku, vzdychl Vodník, to je to, proč tu sedím, abyste věděly, bělice.
Bělice se zachechtaly a stáhly se pod hladinu. Bylo vidět, jak daly hlavy dohromady.
No abys měl štěstí na na dobrou holku, když si bereš do lodě Sedmikrásky, Vlčice, Popelky, Světlušky a podobné přírodniny! zabublala Řeka.
Náhodou, ohradil se Vodník, Sedmikráska měla krásné dlouhé a blond vlasy, taky se ti líbila.
Jo, líbila, než ji odradila první peřej. A to jsem ani neudělala velkou! A Popelka? No prosímtě, holka co se chytá bortů lodě a ztrácí pádla, to bys to chytil!
No počkej, nadskočil Vodník, tak to byla celou tu dobu tvoje práce? A já už si říkal, co je na mně špatného, že mi hned každá uteče!
Řeka trochu potemněla, sice se původně chtěla začervenat, ale nějak jí to nešlo, neměla vhodný druh bahna. No trochu jsem to popohnala, stejně jsem vždycky věděla, že to dopadne špatně, alespoň se jim nic nestalo, představ si, že bys je pak vzal na moji sestru a víš, jak ta je zlomyslná.
No, na jednu stranu máš pravdu, připustil Vodník, Temnice je poněkud svérázná, ale stejně jsi to dělat neměla, ony by si třeba zvykly.....

Chachacha, udělala řeka od smíchu karfiol, já už tady teču pěkných pár století a takových jako ty už jsem viděla a zažila! Nezvykly, abys věděl a nehádej se se mnou nebo přestanu být kamarádka!
Tobě se to řekne, rozčílil se Vodník a co mám dělat, blíží se mi velký vodní vandr, a přece nepojedu sám, znáš kámoše!
Tak víš co, řekla řeka, támhle za tou zátočinou sedí jedna, co by se ti mohla líbit,jdi se za ní podívat....
Vodník se neochotně zvedl a šel a řeka ho zvědavě sledovala.
Za zátočinou seděla na břehu docela pěkná dívčina a zadumaně hleděla do vody. Na rozdíl od Vodníka do ní neplivala, jen ulamovala kousky klacíku a házela je do proudu.
Ahoj, řekl Vodník, co tu tak sedíš?
Čekám, až mi připlave nějaký dobrý zadák, co shání háčka, zvedla k němu oči dívčina.
A mohl bych to být třeba já? špitnul Vodník, já zrovna sháním.....Já jsem Vodník.
Dobrý, zasmála se dívčina, já jsem Rusalka.....
A tak tam pak stáli naproti sobě a smáli se a řeka od smíchu dělala drobné peřejky a všechno bylo v pořádku. **Trapsavec 2019, próza nad 23 let**
Marcela Wattapa Pokorná